

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: SANG

Citation: Drachmann, Holger: "SANG", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 128. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann01-shoot-workid65257/facsimile.pdf>
(tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

SANG

Du Daare, som med rynket Bryn
 For Livers Skygge kun har Syn
 Og Lyset ej kan lide ---
 Du skulde set en Aftenstund,
 Da Maanen smile rød og rund,
 Jeg gik ved Ellens Side.

Du skulde hørt vor muntre Spøg,
 Jeg kikked som den travle Gøg,
 Og Ellen taite efter. ---
 Du skulde set fra Havens Gang,
 Som Hjort og Hind mod Skovens Hang
 Vi sprang af fulde Kræfter.

O Aftenstund saa frisk og sval,
 Os Jorden var en Dansesal
 Med Maanens klare Kerte. ---
 Vort Liv var os en Børneleg,
 Kun Glædens Tanker faldt og steg
 Som Bølger i vort Hjerte.

Men Ellen hviler under Jord,
 Og Sorgen i mit Hjerte bor
 Med Mindets Flor omvunden. ---
 Du Daare, som med rynket Bryn
 For Livets Skygge kun har Syn,
 Du har dog Ret i Grunden.

LANDSKNÆGTENS VISE

Jeg slipper Sværd og Lanse; Tærningspil	Jeg fulgte, naar jeg lysted, Trommens Skind
Maa ogsaa til,	Med lystigt Sind,
Og Pigeborn og Danse	Jeg døjed og jeg dysted
Og Vin, saa tidt man vil.	I Kulde, Regn og Vind;
Jeg sætter Pavens Tøffel	Jeg rendte ind med Lansen,
Og Kongens Kaabe lige, ---	Hvor Huggene faldt hedest,
Min Vams er af en Bøffel,	Jeg stormed op paa Skansen,
Verden er mit Rige.	Hvor Mændene var vredeest.